

Розповідь керівника з питання «Прогноз погоди»

Прогнози погоди складаються методами синоптичної метеорології. **Синоптична метеорологія** (від грец. синоптикус - здатний усе оглянути), - це розділ метеорології, що вивчає атмосферні процеси, які визначають умови погоди і її зміни з метою розробки методів прогнозу погоди.

Перші спроби передбачення погоди, засновані на місцевих ознаках, відносяться до глибокої стародавності. Звичайно, такою «вигідною» справою займалися чаклуни, шамани, знахарі, жерці, тобто люди у своєму оточенні талановиті і спостережливі. Передаючи знання і досвід своїм послідовникам, вони помічали які місцеві ознаки (вітер з боку дерева, вкритого мохом - до похолодання, не випала зранку роса на траву - до утворення туману, зміна вітру - перед сильним дощем і т.д.) означають той чи інший стан погоди. Були в їхніх пророкуваннях і помилки, але їх списували на волю богів, яким поклонявся даний народ.

У 350 р. до н.е. давньогрецький філософ і вчений Аристотель одним з перших науково обґрунтував і написав логічний трактат «Метеорологіка».

Після винаходу в XVII столітті барометра, робилися спроби передбачення погоди по зміні атмосферного тиску в даному пункті, але одиничні дані не давали загальної картини для аналізу процесів, що протікають в атмосфері. Першу спробу створення прогнозних карт почав у 1826 р. німецький учений Г.В. Брандес. Але тільки винахід телеграфу створив передумови для широкого розвитку синоптичного методу і дозволив створити службу погоди. Практичним поштовхом до цього послужила бура 14 лютого 1854 р., під час якої в Балаклавській бухті загинуло багато кораблів англо-французького флоту, що діяв на Чорному морі в період Кримської війни (1853-1856р.).

Подальший розвиток синоптичної метеорології відбувався під знаком впровадження в синоптику аналізу аерологічних спостережень, що стали можливими після винаходу радіозонда, перша конструкція якого була запропонована П.А. Молчановим у 1930 р. Наприкінці 40 - початку 50-х рр. зростання аерологічної мережі і збільшення висоти підйому радіозондів дозволили збагатити синоптичну метеорологію новими даними.

У 60-і рр. почався новий етап розвитку синоптичної метеорології - 28 лютого 1967 р. запущено першого метеорологічного супутника. Виявилось можливим перейти до розгляду атмосферних процесів у цілому, у масштабі всієї планети і чисельному короткостроковому а також довгостроковому прогнозу загального характеру погоди для великих територій.

І нарешті 90-і рр. подарували синоптичній метеорології персональні комп'ютери з їхньою мобільністю і світовою метеорологічною мережею. Це дозволяє сучасним метеорологічним службам значно підвищити наочність, якість і оперативність прогнозів погоди.

Синоптична метеорологія вивчає ті атмосферні процеси, що розвиваються на великих територіях і по масштабах відносяться до ланок загальної циркуляції атмосфери.

Дослідження цих процесів спираються на фізичні закони, що визначають зміни властивостей повітря і його рух; при цьому враховуються широта місця, з яким зв'язана кількість сонячної енергії, що надходить, а також характер і властивості поверхні, що підстилає (суша, характер її рельєфу, море) і поглинає або відбиває цю енергію.

Прогноз погоди - це науково обґрунтоване передбачення змін погоди, що є результатом аналізу великомасштабних атмосферних процесів, і застосування відомих науці закономірностей їхнього розвитку.

Прогнози погоди поділяються на короткострокові (від декількох годин до 1-2 діб), довгострокові малої «завчасності» (3-10 діб), довгострокові великої «завчасності» (на місяць і більше). Прогнози погоди складаються для території (область, край, країна, акваторії морів і т.п.), а також віддалених населених пунктів, аеропортів, авіатрас, автомобільних і залізничних магістралей і т.п.

Прогнози погоди підрозділяються на спеціалізовані, призначені для спеціальних користувачів (авіація, судноплавство, рибний промисел, сільське господарство і т.д., і загального користування - для населення.